

Phẩm 21: CHÂU-LỢI-BÀN-ĐẶC (8 bài kệ)

*Thuở xưa, kiếp quá khứ
Con là người nuôi heo
Sống ở cạnh dòng sông
Một hôm cột miệng heo
Muốn sang bên kia dòng
Nhưng chỉ con qua được
Bầy heo không được thờ
Giữa dòng đều chết chìm.
Lúc ấy đường sinh nhai
Mất sạch chẳng còn gì
Tiên nhân từ xa đến
Dung mạo hiện từ mãi
Khuyên nhủ, giáo hóa con
Cạo bỏ râu và tóc
Dùng dụ dạy Thiện luật
Tu tập định Vô tướng.
Sau khi thọ mạng hết
Được sinh lên cõi trời
Tuổi thọ trời đã tận
Liên sinh xuống nhân gian
Gặp Bạc Chánh Đẳng Giác
Bỏ nhà làm Sa-môn.
Khi đó con mê muội
Nghe kinh xong liền quên
Chỉ học một bài kệ
Ba tháng mới thuộc lòng
Tập đọc tụng bốn câu
Đoạn tuyệt được ái dục.
Khi đó Thế Tôn hỏi
Châu-lợi-bàn-đặc thưa:
Việc thiện ác từ xưa
Tại ao A-nậu-đạt.*

M